

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

83. Martichora: Expressa è Phile, Æliano, & alijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

à cergo nigrantibus villis hirsuta. Ad summum tali est ingenio, vt onera quam maxima dorso ferat, & longam viam continuò cursu deuoret, quod si quando consistat, non

vult flagris, & verberibus adigi, sed suauimodulatione demulceri: hac itineris labores mitiga, & veluti nouis animis, ac viribus reuiuiscit.

A P E R.

Philostratus in venat. Suum.

Descriptio LXXXI.

KΑΙ ὄρεα τὰ ἔργα τῆ θηρίας, καὶ τὰς ἑλαιὰς ἔχορα, καὶ τὰς ἀμπέλους ἐκτρέμμε, καὶ οὐδὲ σικκὴν καταλείπειν οὐδὲ μήλου, οὐδὲ μηλάνδρον. πάντα δὲ ἔχρηκεν ἐξ ἡγῆς, τὰ μὲν ἀνορήσαν, τοῖς δὲ ἐμπόσιον, τοῖς δὲ παρακνώδην. ὄρεα δὲ αὐτῶν, καὶ τὴν χαίτην φρίσσοντα, καὶ πύρ μελεποῖα, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῆ κατὰ γαστρὶν ἡμᾶς ὠ γενναῖοι.

FErz opera intueor: nam oleas effodit, vitas abscidit, & neque ficum, neq; malum, neque malifloram reliquit: sed cuncta radicatus euellit: hæc quidem effodiens, in hæc verò incidens, alia vero atterens. Videt autem ipsum, & feris hortentem, atque igneis rubentem oculis, & ipsius in vos strident dentes, ὁ generosi.

C E R V V S.

Ex Græco Oppiani.

Descriptio LXXXII.

Ceruus est procera corporis statura, præcellenti forma, lata facie, magnis, & insignibus oculis, tergore varijs maculis interstincto: huic obarsa pectora, & ingentes armi decorè protuberant, crura ad pernicitatem cursus apertissima molliter gracilescunt, nares patulis foraminibus, veluti quatuor siphonibus concisâ ingentem spiritum hauriunt, & identidem crebris flatibus emittunt. Ceruix minuta, atque elegans protenditur: sed præcipuum in cornibus miraculum: nemus diceres densis, præaltisq; arboribus constitum, & longis ramorum flexibus intertextum. Hoc illi natura præsidium aduersus venatores dedit, quo si semel obuios perculerit, lethali ter vulnerat. Sed in hac membrorum specie, & decori corporis quadam maiestate, desidet imbellis animus,

qui non ita sæpe laceffit Martem, adeò omnem salutis, & vitæ spem collocat in fuga, currit enim quam velocissimè, Parthicam sagittam crederes, aut fulgur, tam pernici, tam violento concitatur impetu.

MARTICHORA.

Expressa è Phile, Aeliano, & alijs.

Descriptio LXXXIII.

FVnestum Indorum portentum est Martichora, qua nihil ad robur potentius, nihil ad speciem terribilius, nihil ad strages, ruinasque omnes funestius: corpore est instar leonis valentissimi, cute sanguinea, villis, setisque perhispida, in ferocibus membris (mirum) humani capitis species assurgit, in quo & terribiles oculorum faces emicant, & ad horrorem mortalium composita densiss.

fissimis pilis, veluti fruticantur supercilia. Aures nec omnino breues, nec adeo longæ, partim hispida, partim etiam ad ligulas glabra subrigent. Os omnino ternâ dentium pectinatim coeuntium serie, seu triplici vallo munitur, in speciem magnæ voraginis expanditur: sed præcipuum in cauda prodigium, magnitudine quippe non minor cubitali, asperis vndique spinis riger, veluti scorpionis aculeis spiculata, tantum & tam atrox telum fera bellua hæc in omnes partes, celeritate permagna. Nunc enim à tergo eductum protendit ad caput, nunc in terga reiecit, nunc in dextram, nunc in sinistram vibrat, simulq; emissas, quasi ex phæteta sagittas, ad iugeri spatium terribili fremitu iacularur, & si succensa rabies ardentius fuerit, vngues ipsos reuulsos de pedibus, in venatores intorquebit. Quid, quod voce est tam canora, vt imiterur fistularum modulus, tubarumque concentû? Quid, quod ea crudelitate est, vt humanis carnibus insaturabiliter expleatur? Quid, quod saltu sic potest, vt morari eam, nec extentissima spatia possint, nec obstacula latissima.

MONOCEROS.

Expressus è Plinio, Eliano, & alijs.

Descriptio LXXXIV.

DRACO INDICVS.

Expressus ex Philostrato.

Descriptio LXXXV.

Ἐἴσι δὲ τὰ ἰνδία δὲ οὐκ οἰκοῦσι τοῖς μεγίστοις
 σαῶν λεπτότεροι δὲ διάτροφοι, καὶ τῆν
 ἀχμὴν ἀπεπτοί, καὶ ἄλλοι οἱ τὴν μέγα-
 λίδα, χρυσοῖ φαίνονται, τὸ δὲ μέγα-
 λος πεδινός. γένετα δὲ αὐτοῖς βοσροχάδῃ,
 χρυσῶν καὶ κίρκων, καὶ κατοφροῦνται μάλλον,
 οἱ πεδῖνοι. θύμα τε ὑποκάλῃται τῆ ὄφρῳ
 δεινῶν, καὶ ἀναγδῶς δεδορκός ὑποκάλκον τε
 ἔχει φέρονται, ἐπεὶ δὲ τῆ γῆ ὑποκομῆνται.
 ἀπὸ δὲ λόφων πυρσῶν ὄντων, πῦρ αὐτοῖς ἐτ-
 τοι, λαμπράδῃ πλέον, οὔτοι καὶ τοὺς ἐλέφαντας
 κέρσονται.

MONOCEROS animal est Indicum, ferox, horribile, truculentum, non vnâ feram diceres, sed portentum ex multis belluis in vnum coeuntibus, ad terrorem humani generis fuisse constat. Corpore est instar equi, non modò procerò, sed valenti: capite ceruo; pedibus elephanto; cauda apro, rictu leonæ similis.

Eminet in media fronte nigrum cornu duorum ferme cubitorum, quo nihil asperius natura molita est, neque enim vt cætera cornua, aut concinnitatem habet vllam, aut leuitatem, neque pari vndiq; leuore riger æqualiter diffusum, sed ferri lima mordacius, multiplicibus in orbem gyris conuoluitur: hoc insolenter profusam capitis iubam quantiens, quasi strictum mucronem, longum, minacem, noxium, protēdit: currit autem quàm velocissimè, & magno sonitu, fremituque fertur, inaccessas montium solitudines, & densissimos saltus peragrans, quod si, aut lasciuia seminis, aut iracundia (vt solet) in funa genus exatascar, furit insaturabiliter, fodicat, vellit, infringit, laniat, quacunq; rapitur, huc furorem, huc insaniam, huc strages & funera reue crederes: at si fortè eximia virgo processerit obuiam, continuo furiales animalis iræ deferuescunt, mitescit animus, rectâ ad virginem pergit, demittit sese, blanditur, in eius denique sinu molliter conquiscit.

unt.

CA.